

VG

Metoderapport SKUP 2021

KJENDIS- MANAGEREN

Maria Støre, Eiliv Frich Flydal og Markus Tobiassen

INNHOOLD

1. Innledning	1
2. Slik kom arbeidet i gang	1
2.1 Kjøreregler	1
3. Metode	2
3.1 Laget.....	2
3.2 Kartlegging	2
3.3 Hjemmesiden.....	3
3.4 Et kildemøte.....	3
3.5 Spørsmålet.....	3
3.6 Tillit og gjennombrudd.....	4
3.7 Politidokumenter	4
3.8 Lydopptaket	4
3.9 Tidslinje	5
3.10 Jakten på flere kilder.....	5
3.11 Kildene utfordrer kildevernet.....	6
3.12 Ny hypotese og kartlegging.....	6
3.13 Kartlegging av retts- og politisaker	7
3.14 Au pair-sakene	8
3.15 Identifisere Bakkes språk	8
3.16 First House trer fram.....	9
3.17 Den omstridte e-posten.....	9
3.18 Kartlegging av påstander	11
3.19 Bakgrunnssjekk av Wigaard	11
3.20 Etikk: Privatlivets fred	12
3.21 Adokatfirmaet Elden	13
3.22 Medias rolle	14
3.23 Etikk: publisering.....	15
3.24 Etikk: Max Social og kilder med bindinger til VG.....	15
3.25 En med kildeansvar	16
4. Presentasjon	16
5. Slik var arbeidet organisert	16
6. Dette er nytt	16
7. Konsekvenser	17
8 Vedlegg	18

INNSENDERE

Maria Støre, maria.store@vg.no, 415 82 126

Eiliv Frich Flydal, eiliv.flydal@vg.no, 452 91 836

Markus Tobiassen, markus.tobiassen@vg.no, 902 03 279

Takk til:

Simen Grytøyr, Mattis Sandblad, Marcus Husby og Synnøve Åsebø.

Publisert:

Fra 23. oktober 2021.

Kontaktperson:

VG ved Maria Støre,
Akersgata 55, 0107 Oslo

Redaksjon:

Verdens Gang
Pb. 1185 Sentrum, 0107 Oslo

Lenke til hver enkelt sak med dato er vedlagt.

1. INNLEDNING

Siden ukebladet Se og Hør ble lansert i Norge tilbake i 1978, har norsk kjendisjournalistikk vært preget av saker om samlivsbrudd, baby- og par-nyheter - og etter hvert «minutt-til-minutt»-dekning av allerede ferdiginnspilte realityprogrammer.

Underholdningsbransjen har i stor grad vært en journalistisk blindsoner for undersøkende journalistikk. Det har bidratt til at useriøse aktører har kunne gå under radaren i mange år.

I «Kjendismanager»-sakene har VG avslørt hvordan manager Erland Bakke i konflikter har brukt trusler om søksmål, politianmeldelser og pengekrav mot kjendiser og andre privatpersoner. Gjennom systematisk kildearbeid, innsyn i rettsdokumenter, lydklipp, sosiale medier-meldinger og e-poster, har VG avslørt hvordan Bakke har brukt rettssystemet - og mediene.

Sakene har slått hull på myten om at underholdningsbransjen består av røde løpere, berømmelse og høye lønninger. I virkeligheten tjener mange ansatte i kultur- og kjendisbransjen lite, har dårlig stillingsvern og står ofte alene i skjeve maktforhold.

2. SLIK KOM ARBEIDET I GANG

I februar 2020 møtte journalist Markus Tobiassen i Dagsorden-avdelingen i VG en kilde, som fortalte om en Messenger-tråd hvor seks artister diskuterte sine opplevelser med kjendismanager Erland Bakke. Advokater skulle ha blitt koblet inn i flere konflikter mellom Bakke og hans tidligere klienter og samarbeidspartnere. Det var et stort spenn i historiene som ble delt, fra økonomiske forhold til trakassering. Møtet ble til et notat, og gjennom 2020 sjekket vi jevnlig med kilden om det var noen utvikling.

Ved årsskiftet ble Marcus Husby leder for Rampelys-avdelingen i VG. Han og Tobiassen var gamle kollegaer fra Etterbørs-redaksjonen i Dagens Næringsliv og kom i snakk om tipset. I januar 2021 ble saken plukket opp igjen. Rampelys-journalist Maria Støre begynte å sjekke tipset nærmere. Det var kjent i pressekreter at Bakke kunne ha en tøff tone overfor personer og journalister som omtalte hans klienter offentlig. Men ingen hadde rettet søkelyset mot hvordan Bakke opererte i kulissene.

Helt fra starten av dette arbeidet ble journalistene advart mot å lage saker om Erland Bakke fra kilder som ble kontaktet. Flere var redde for å snakke og fryktet at tidligere konflikter med manageren skulle blusse opp igjen om det ble kjent for andre. Gjennom jobben som manager, hadde Bakke kontakter i både presse- og kjendismiljøet. Dette fikk konsekvenser for hvordan kilder i Bakkes krets skulle kontaktes og hvem som skulle jobbe med saken.

2.1 Kjøreregler

Vi undersøkte en person hvis jobb var å håndtere mediene, og vi skulle undersøke påstander om trakassering. Det er en tematikk som i likhet med seksuell trakassering eller

overgrep ofte koker ned til to personers opplevelser av samme hendelse, noe som gjør det krevende å komme forbi en “hun sa, han sa”-sak.

For best å kunne møte disse utfordringene, satte vi tidlig opp kjøreregler for prosjektet:

- Alle opplysninger om hendelser, gjengivelser av samtaler og lignende må kunne etterprøves. Dokumentasjon og fakta skulle drive saken fremover, meninger og beskrivelser fra aktørene fikk komme i tillegg.
- En kritisk undersøkelse av manager Erland Bakke kan ikke basere seg på én kildehistorie. Det er et klart mål fra start om å fortelle flere åpne historier.
- Kildene i sakskomplekset skal ikke vite om hverandre før vi har kartlagt de enkelte sakene. Det skulle ikke frykte at andre enn VGs journalister kjente historiene deres og kunne spre dem videre om noe gikk galt.
- Kildekontakten gikk over krypterte kanaler, som Signal.
- Vi skal som utgangspunkt ikke ha off record-samtaler med Bakke. Han er en dreven medieaktør. I tidligere konflikter mellom han og mediehus så vi at uklarhet i premisser, eller informasjon gitt uten klare forutsetninger, ble brukt til å hindre journalistisk arbeid og publisering senere. Vi ønsket å unngå flere tenkelige scenarioer som kan oppstå ved off record-samtaler, som å bli oversendt mye informasjon som det krevdes at vi skulle forholde oss til, men samtidig ikke skulle kunne kontrollere eller trykke, fordi det angivelig var beskyttet av kildevern.

3. METODE

3.1 Laget

Reporterlaget ble satt sammen av journalister i VG som ikke hadde hatt kontakt med Bakke tidligere. Dette var viktig fordi vi ikke ønsket at gamle saker eller informasjon om reporterne skulle kunne brukes som et argument for å påberope seg en form for interessekonflikt i et forsøk på å stoppe saken.

3.2 Kartlegging

Kjendismiljøet i Norge er ikke stort. De fleste kjenner hverandre - og de fleste snakker sammen. Det var både en ulempe og en fordel. Mange visste om personer som hadde vært i konflikter med Bakke. Men det var vanskelig å snakke med noen uten at nyheten om våre undersøkelser begynte å vandre.

Både kilder og potensielle kilder ville kunne komme under press dersom det ble kjent hva vi arbeidet med.

Vi utarbeidet en liste over mulige kilder vi skulle kontakte. Denne ble delt inn slik:

- Personer vi visste hadde kuttet bånd til managerselskapet Motormouth.
- Personer som ble involvert under konfliktene av en av partene.

- Personer vi ikke kjente ståstedet til.
- Personer vi antok ville være positive til Bakke og kunne bidra til å utvide bildet av ham senere.

Listen, som var i stadig utvikling ettersom vi fant ut mer, ble med oss helt frem til publisering i oktober.

3.3 Hjemmesiden

Vi kartla først hvem som hadde vært i stallen til Bakke med hjelp fra søk sosiale medier og gamle avisartikler. Men flere artister vi undersøkte hadde fått liten offentlig omtale, og det var uklart om de hadde brukt Motormouth og når de eventuelt forlot selskapet. Gjennom å sammenlikne gamle og nye versjoner av selskapets nettside på WaybackMachine.com, så vi hvilke artister som var fjernet og i hvilken periode. Flere artister hadde forlatt managementet etter kort tid. Vi måtte finne ut hvorfor, da dette kunne styrke eller svekke hypotesen om et høyt konfliktnivå rundt manageren.

3.4 Et kildemøte

Det første kildemøtet fant sted i mars 2021. Vedkommende fortalte etterhvert at det egentlig ikke var hen vi burde snakke med, men en annen artist. Kilden ringte Kim Wigaard, og i løpet av en halvtime satt han i samme rom. Premisset var i første omgang at vi kunne ha en samtale, men ikke referere fra den. Wigaard fortalte at han hadde vært i en opprivende konflikt med den tidligere manageren sin i fem år. Han var også blitt anmeldt for voldtekt av Bakke. Wigaard satt på omfattende dokumentasjon, men han var redd for nye anmeldelser, for private søksmål. Han beskrev det som en langvarig svertetekampanje. Wigaard gikk med på å laste ned appen Signal, der vi etterhvert sendte ham en melding for å bekrefte at første samtale var off record.

For oss var det viktig at han kunne bruke den tiden han trengte på å bestemme seg om han ville stille eller ikke. Vi trengte ikke et svar nå - men fortsatte kartleggingsjobben.

3.5 Spørsmålet

Etter innledende research, de første samtalene med Wigaard og andre kilder i underholdningsbransjen, forsto vi at dette var et sakskompleks som dreide seg om mer enn forretningskonflikter. Men det var heller ikke en stereotypisk trakasseringssak om en mann med makt som overfor kvinner trækker over intimgrenser. Det var historier om hvordan et stort spekter av konflikter raskt eskalerte voldsomt i både ordbruk og virkemidler, hvor trusler om søksmål og politi raskt kom på banen. Enten hadde Erland Bakke utrolig uflaks, fordi så mange av menneskene han møtte viste seg å være uetiske, umoralske forbrytere. Eller så var det noe annet som gjorde at han så ofte havnet i konflikter.

Vi satt igjen med et helt sentralt spørsmål: **Hvorfor havner Erland Bakke så ofte i konflikter?**

Spørsmålet fulgte oss helt frem til publisering og lå til grunn for alt videre arbeid. Vi måtte

også finne ut av hva konsekvensene av disse konfliktene ble og hvem de rammet.

3.6 Tillit og gjennombrudd

De neste ukene hadde Maria kildekontakt med Wigaard på telefon og Signal. Vi ville ikke presse for hardt på, da vi allerede i første møtet merket at det var en påkjenning for ham å fortelle om konflikten med Bakke. Små ting fikk bygge tillit. Noe så enkelt som en app som Signal har en effekt, i at den også viste ham at vi tok historien hans på alvor og at vi var opptatt av hans kildevern.

Det første store gjennombruddet i saken skjedde da Wigaard bestemte seg for å dele den dokumentasjonen han hadde med VG. Wigaards eneste krav var at han ville ha en oversikt på hvem som visste hva om han i VG. Det sa vi ja til.

Wigaard hadde fremdeles ikke bestemt seg for hvorvidt han ville medvirke i en sak, men dokumentasjonen var likevel et gjennombrudd. Wigaard satt på omfattende dokumentasjon: kontrakter, fakturaer, søksmål, anmeldelser, advokatkorrespondanse, tekstmeldinger, e-poster, bilder og Snapchat-meldinger.

3.7 Politidokumenter

Allerede i det første kildemøtet fortalte Wigaard at Bakke hadde anmeldt ham for voldtekt, en sak som var henlagt av politiet to ganger. Han mente voldtektsanmeldelsen var falsk, og del av en svertetekampanje mot ham fra Bakkes side. Wigaard hadde motanmeldt Bakke to ganger, for falsk voldtektsanmeldelse og for krenkelse av privatlivets fred. Også disse var henlagt. Spørsmålet om hvem som snakket sant hadde altså ingen rettslig avklaring.

Vi fikk tilgang på politidokumentene i voldtektssaken, og gjorde egne undersøkelser opp mot vitner som hadde blitt avhørt av politiet. Det var også påståtte vitner som ikke var avhørt. En rekke detaljer i saken var aldri fulgt opp, ting partene ikke var spurt om eller konfrontert med. Vi kontaktet også andre personer som kunne ha vært tilstede da den påståtte voldtekten skal ha skjedd. Vi utarbeidet tidslinjer og sammenlignet konsistensen i hva som ble forklart av partene i avhør, anmeldelser og andre sammenhenger. I tillegg gjorde vi flere undersøkelser rundt hvor Wigaard hadde vært på det aktuelle tidspunktet, blant annet på hans telefon.

Undersøkelse var viktige i vurderingen av partenes troverdighet, men knapt noen av resultatene av undersøkelsene ble publisert. Arbeidet vi gjorde med å vurdere partenes troverdighet og grunnen til at så lite av dette ble publisert kommer vi tilbake til i kapittel 3.20.

3.8 Lydopptaket

Wigaard hadde ikke oversikt over all informasjonen han satt på som kunne være nyttig for oss. Derfor ba vi om lov til å gå gjennom hans mobiltelefon og gamle datamaskin. Han hadde tidligere fortalt VGs reportere om trusler fra Bakke, noe vi så spor av i gamle meldinger og e-poster. Under gjennomgangen fant han et lydopptak av en lang samtale mellom ham selv og Bakke, der kjendismanageren blant annet sa:

«Du har en sjanse på å være jævla ydmyk, eller så knuser jeg deg».

«Ring politiet, for jeg er ærlig jeg, og når jeg sier at jeg anmelder deg, så anmelder jeg deg».

(...)

«Og du er avhengig av meg. Du er avhengig av at jeg dropper saken. For ellers kommer den saken til å være et helvetes mareritt for deg de neste to årene. Tro meg».

Var opptaket autentisk? Stemmene hørtes ut til å tilhøre Wigaard og Bakke. Opptaket var langt og samtalen komplisert. Det var ingen tegn til at dialogen var klippet og limt sammen fra andre opptak og en fabrikkasjon. Vi sjekket også metadata i filen. Lydopptaket var fra 10. august 2017, kort tid etter at anmeldelsen var levert.

Lydopptaket ga ny dokumentasjon på Bakkes opptreden. Dette var et nytt gjennombrudd. Senere bekreftet Bakke innholdet i samtalen.

3.9 Tidslinje

Vi ble introdusert for 760 filer fra Wigaard i en mappe. Mange av filene var lagt dobbelt, og ble sortert ut. I tillegg fikk vi videresendte e-poster og annen dokumentasjon som ikke lå i mappen. På toppen av dette fikk vi også tak i politiets etterforskningsdokumenter om saken fra en kilde.

Skjermdumper og andre bilder av tekst ble OCR-scannet for å kunne søke på enkeltord. De viktigste hendelsene og datoene i dokumentene ble samlet i en egen tidslinje, slik at vi fikk bedre oversikt.

Dokumentasjonen og tidslinjen underbygget alle hovedtrekkene i Wigaards muntlige forklaring og svar. Wigaard hadde svart på alle spørsmål vi stilte, men den skriftlige dokumentasjonen var langt mer detaljrik.

Tidslinjen ble raskt på over 50 rader i et excel-ark og var avgjørende for å sette Bakkes handlinger i en kontekst. Slik oppdaget vi blant annet at det bare tok en drøy uke fra Wigaards anmeldelse om falsk anklage ble henlagt - til at Bakke på nytt henvendte seg til politiet for å komme inn til avhør om sin allerede henlagte voldtektsanmeldelse.

Vi så også at samtalen i lydopptaket datert 10. august 2017 fant sted en drøy måned etter Bakke hadde anmeldt Wigaard. Tidslinjen var avgjørende for å forstå hendelsesforløpet, men også for å få et inntrykk av motiv og modus.

3.10 Jakten på flere kilder

Gjennom egne undersøkelser og bransjefolk vi snakket med, fikk vi stadig nye navn som hadde vært i managementet, eller på annet vis hadde vært involvert, med Motormouth og Erland Bakke.

Samtalene startet ofte lett, men når vi nevnte Motormouth, snudde ofte stemningen. En av dem vi ringte spurte rett ut på telefonen: *“Hvordan vet jeg at du ikke ringer på vegne av Erland Bakke?”*

Løsningen ble å gå sakte frem, forklare kilder hvorfor vi ringte, forklare kildevernet og å stille åpne spørsmål. Ingen ville la seg intervju i første omgang, men noen gjennomførte bakgrunnssamtaler med oss. Andre måtte tenke seg om eller sendte oss videre til andre kilder.

Samtlige som var åpne for å snakke med oss, ble spurt hvorvidt de hadde kontrakter eller

annen dokumentasjon på at de var involvert i managementet til Bakke.

Mange var aktuelle kilder, men flere hadde ikke god nok dokumentasjon for sine påstander – og kunne derfor ikke bli en del av saken. Likevel noterte og systematiserte vi informasjonen.

Mens vi jobbet med saken havnet “Farmen”-programleder og VGTV-profil Mads Hansen vinteren 2021 i en åpen konflikt med Erland Bakke på sosiale medier. Via eksisterende kilder fikk vi på våren kjennskap til at konflikten kunne ende i et søksmål fra Bakke, og vi tok kontakt med Hansen for å få et intervju om saken.

Det sa han ja til. Det gjorde også Morten Ramm, som var involvert i samme konflikt på Hansens side. Sammenliknet med flere av de andre sakene vi jobbet med, fremsto konflikten bagatellmessig og de var ressurssterke folk som ikke var bundet til Bakke gjennom kontrakter eller på andre måter. Men det at de vil stille åpent til intervju ga oss en vei videre. Begge åpnet også for at vi kunne fortelle de andre kildene våre om dem, noe som skulle vise seg å bidra til at andre eksisterende kilder valgte å medvirke til saken.

3.11 Kildene utfordrer kildevernet

I fjor sommer bestemte Wigaard seg for å medvirke i en eventuell sak, dersom han fikk vite hvem andre som også var aktuelle.

Vi kunne fortelle at Mads Hansen og Morten Ramm ville stille åpent. Tina Rekdal var en fotograf som hadde havnet i konflikt med Bakke etter å ha ytret seg kritisk i sosiale medier om en av Bakkes klienter. Vi hadde intervjuet henne og historien var aktuell for hovedsaken. Som en løsning stilte vi Wigaard og Rekdal samme spørsmål: *“Kan vi fortelle en annen kilde at vi snakker med deg? Dette er en person vi stoler på, men vi kan ikke si hvem det er før du godkjenner.”*

Begge svarte ja. Slik fikk både Wigaard og Rekdal vite om hverandre. De fortalte at det gjorde dem tryggere. Vi gjorde samme øvelse med artist Hanne Sørvaag, og slik ble alle klar over at det ikke sto alene.

Deretter kom nok et gjennombrudd: Wigaard bestemte seg før sommeren for at han vil stille åpent i VG. For første gang ble vi også sikre på at vi vil klare å lage en gjennomdokumentert sak om managerens metoder.

3.12 Ny hypotese og kartlegging

Etter flere titalls kildesamtaler skrev en av journalistene et punkt i loggen som teamet førte hver dag:

“Det maler seg et bilde. Alle jeg har snakket med har enten fått trusler om søksmål eller trusler om anmeldelse. Noen av dem har blitt anmeldt, mens noen har fått beskjed om at de har blitt anmeldt, uten at det har skjedd. Noen har selv anmeldt. Noen har blitt saksøkt.”

Et par kilder fortalte at de hadde blitt kontaktet av Bakkes advokat John Christian Elden. I USA er rettsvesenet satt sammen på en slik måte at “sue to harass”-taktikken kan kjøre motstandere i grøften rent økonomisk. Men var det sånn at Erland Bakke klarte å skremme

enkeltpersoner med bruk av det norske rettsvesenet?

Vi definerte en ny hypotese i prosjektet: Erland Bakke bruker politi og rettsvesenet, eller trusler om dem, aktivt for å gå etter mennesker han havner i konflikt med.

3.13 Kartlegging av retts- og politisaker

I arbeidet med den nye hypotesen rettet vi først blikket mot domstolene.

For å gjøre søket hos domstolene bredest mulig, kartla vi selskaper der Bakke har eller tidligere hadde hatt roller gjennom Bizweb. En kilde fortalte også at Bakke ved flere tilfeller brukte en konkret Oslo-advokat. At de kjente hverandre kunne vi også se i sosiale medier. Det ga oss et nytt parameter å søke med hos domstolene.

Vi kunne dermed søke på selskaper, advokater, Bakkes navn og mulige motparters navn i gamle dommer som kolleger har lagt til side og i domstolene. Vi fikk overraskende mange treff og trakk ut konkrete saker som parter, datoer, saksnummer, påstander, konklusjoner, idømte saksomkostninger, dommerens vurderinger samt eventuelle anker. Alt ble systematisert i et Excel-ark. Ferdig systematisert satt vi igjen med 20 hendelser i domstolene fra 2012 til og med våren 2021 der Bakke var involvert.

Arbeidet bidro til å besvare den første delen av problemstillingen vår: Dette var en mann som havnet i konflikter oftere enn de fleste andre.

Temaene var blant annet søksmål, konkursåpninger, pengekrav og tvangssalg. Kilder ga oss i tillegg dokumenter fra en sak Bakke brakte inn for Forlikrådet og et prosesskriv som la opp til en behandling samme sted.

Flere av selskapene der Bakke hadde roller var gått konkurs. Det var laget borapporter som Byfogden ga oss innsyn i.

Kunne rettsdokumentene si noe om hvorfor konfliktene oppstod og om modusen?

Flere av sakene dreide seg om store pengekrav. Det var mot Bakke fra offentlige myndigheter og private selskaper, eller både fra Bakke og gamle kolleger mot hverandre. Et fellestrekk i flere saker var sterke beskyldninger og stor avstand i virkelighetsbeskrivelsene.

Konflikter om hendelsesforløp endte opp med å handle om penger, slik som artistene hadde fortalt om fra managementet.

I flere kjennelser ga dommerne tydelig uttrykk for skepsis til Bakkes forklaring eller fremgangsmåter og han ble idømt å dekke saksomkostninger for motparten. Rettskildene ga inntrykk av et modus, der rettsapparatet ble brukt aktivt, sakene dro ut i tid og muligheter til utsettelse og anker gjerne ble brukt.

Flere kilder fortalte at Bakke hadde sagt de var politianmeldt, eller ville bli det. Også overfor VG hevdet han å ha anmeldt flere. Kunne det også finnes saker han forsøkte å aktivisere politi- og rettsvesenet uten å lykkes?

Etter en langvarig kartlegging kunne vi bare identifisere én faktisk politianmeldelse fra Bakke. Den var rettet mot artisten Kim Wigaard.

Kartleggingen ga oss mange nye kilder, bidro til en mer solid tidslinje og med historier vi

senere brukte i hovedsaken.

3.14 Au pair-sakene

To av de sivile sakene vi fant gjaldt unge kvinner. En hevingskjennelse om midlertidig forføyning mot Bakke i 2012 var levert av Juridisk nettverk for kvinner (JURK), som hjelper folk i en særlig utsatt situasjon. Opplysninger i Folkeregisteret viste at kvinnen var innvandret fra Filippinene og hadde vært oppført med samme bostedsadresse som Bakke. Vi skjønnte det var snakk om en au pair. Vi ba om innsyn i flere rettsdokumenter, og fikk en slutning der det stod:

“JURK på vegne av saksøker (har) opplyst at laptop og personlige eiendeler er levert tilbake og at saken derfor trekkes”.

En kjennelse fra Oslo tingrett i 2019 viste at en annen tidligere au pair hadde vunnet fram i Forlikrådet mot Bakke med et krav om penger hun mente å ha utestående. Bakke svarte med å saksøke henne.

I sakspapirene fant vi også noe som kastet lys over hvordan Bakke så sin egen offentlige profil. Han forklarte at han var et kjent ansikt i mediene og gjerne ble omtalt som *“kjendis manager Erland Bakke”*. Derfor ønsket han å løse saken «så raskt som overhode mulig» og *“uten for mye offentlig oppmerksomhet”*. Han tapte og ble etter flere rettsrunder idømt saksomkostninger.

Hvordan vi vurderte det faktum at sakene ikke berørte Bakkes virke som manager kommer vi tilbake til i avsnitt 3.22.

3.15 Identifisere Bakkes språk

Et tilbakevendende tema var hvorvidt Bakke rent faktisk hadde skrevet konkrete tekster der han stod som avsender, eller der andre hevdet han var avsenderen. To eksempler:

- Under politietterforskningen av voldtektsanmeldelsen hevdet Bakke i avhør at andre hadde skrevet og sendt en rekke sms-er fra hans telefon. Han gjentok dette overfor VG.
- I en sak i Forlikrådet med fotograf Tina Rekdal avviste han å ha skrevet meldinger på den anonyme plattformen Jodel.

Det stod ord mot ord. Vi kunne ikke se vekk fra kildemateriale bare fordi det var omstridt. Det ble desto viktigere å finne måter å vurdere det på. En metode for å evaluere tekstene på, var å identifisere Bakkes språklige særheter i tekster vi visste han var opphav til, for så å sammenlikne dem. Vi leste det omfattende materialet vi satt på med nye øyne og la merke til konkrete vendinger og oppbygging av setninger som Bakke gjentok.

I flere e-poster Bakke skrev til – eller om – personer han var i konflikt med, brukte han pronomen hyppig. Gjerne i starten av flere setninger på rad. I en tekstmelding VG fikk av en kilde, brukte Bakke “han” og “jeg” 29 ganger. Legger man til “vi”, “du”, “de”, “det”/”dette”, “meg” og “din”/”dine” utgjør pronomen 67 av totalt 370 ord. I en e-post til

fotograf Tina Rekdal på 365 ord var 31 av dem “jeg” og “du”.

I en sms Bakke sendte til Wigaards mor om konflikten utgjorde “han”, “jeg”, “du” og “hun” alene 32 av 239 ord.

I tillegg så vi på tegnsetting og setningsbygging. Vi brukte det brede materialet til å sammenlikne dem med de meldingene Bakke hevdet han ikke hadde formulert. Metoden bidro, som en av flere, til arbeidet med å vurdere kildematerialets troverdighet og verdi.

3.16 First House trer fram

Da det nærmet seg publisering la vi merke til at språket ble annerledes i flere e-poster som var signert Bakke og sendt fra hans e-postkonto. Mange av de karakteristiske trekkene ved språkføringen, tegnsetting og pronomen var borte. I tillegg var teksten i en annen skrifttype enn tidligere. Det ga et signal om at Bakke fikk bistand fra andre.

Kort tid senere trådte seniorrådgiver i First House, tidligere nyhetsredaktør i VG, Hans Christian Vadseth, frem og forklarte at han bisto Bakke.

3.17 Den omstridte e-posten

Våren 2021 leverte Bakke en omfattende klage mot Mads Hansen til Forlikrådet i Oslo. VG fikk tilgang til klagen via Hansens advokat. Inkludert lå det et bevis, som Bakke forklarte var en e-post fra hans tidligere klient, artisten Amalie Olufsen. I teksten henviser Olufsen til konflikten Bakke har med Mads Hansen og ber deretter om at de “legger avtalen om

S83458818
040521/ANI3_1009/851698

Bilag.....3.....

Fra: amalie olufsen <amalie_olufsen@hotmail.no>
Emne: Fwd: Celebrity Ex on the Beach/ Filming dates
Dato: 22. februar 2021 kl. 21:11:23 CET
Til: Erland Bakke <erland@motormouth.no>

Hei Erland

Hvordan går det med dæ? Jeg forstår det må være helt jævlig å bli hengt ut av Mads Hansen. Som vi snakket om i går så blir det mye støy rundt dette og jeg trenger en manager som kan være der for meg nå. Jeg foreslår vi legger avtalen om management litt på is. Jeg skal prøve å få pappa til å forhandle med MTV England. Jeg vil ha deg som min manager, men Mads Hansen har 500 000 følgere og jeg må nesten vente. Kan vi ikke snakkes om noen uker?

Sendt fra min iPhone

Videresendt melding:

management litt på is”:

Ifølge Bakke viste e-posten at konflikten med Hansen hadde kostet ham inntekter, i form av en tapt klient. Dette dannet grunnlaget for pengekravet fra Bakke mot Hansen.

Slike påstander, om at personer påførte Bakke tap ved å at han mistet klienter, hadde vi allerede sett i andre saker. Vi tok kontakt med Olufsen, som kom med et oppsiktsvekkende svar:

Hun nektet blankt for å ha sendt en slik e-post. Dermed startet vi egne undersøkelser.

Vi startet med å se på selve teksten. Et fabrikkert dokument der noe er limt inn og scannet kan noen ganger gjenkjennes med avvikende linjefall, skygger, ujevn avstand mellom tegn eller liknende avvik. I headeren på den angivelige e-posten stod datoer og hvem som har sendt og mottatt e-posten. Vi fant at 2-tallene var ujevne og avskåret i bunnen, som om de var limt inn. Men det kunne skyldes en dårlig scanning, og var uansett vanskelig å etterprøve uten originalfilen. Linjefallet fremstod korrekt. For- og etternavnet som introduserte e-postadressen var med små bokstaver. Det er litt uvanlig, men det var likt i en e-post Olufsen sendte direkte til VG.

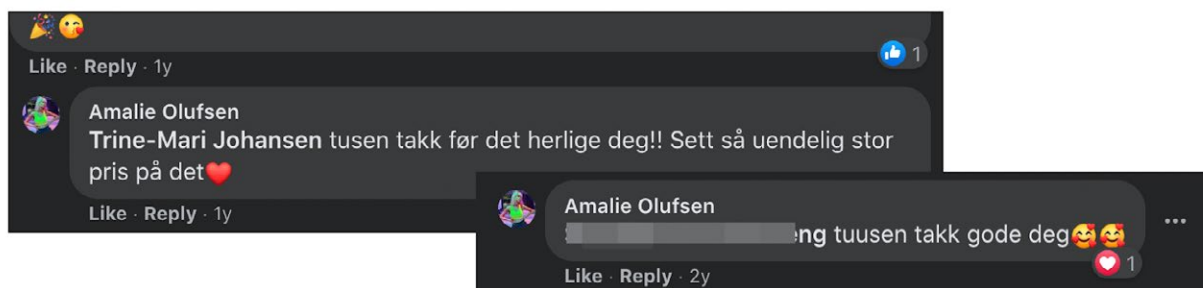
Det neste var skrifttypen. Bakke hadde også lagt ved en rekke e-poster der han diskuterte kontraktsmuligheter med to ulike aktører i britisk tv-produksjon fra samme e-postboks, *erland@motormouth.no*. De fleste headerene var i samme skrifttype, men flere brødtekster hadde sine ulike skrifttyper og -størrelser, avsnitt og linjeavstand avhengig av hvem som var avsender.

Ved hjelp av enkle skjermdumper tok vi ut eksempler fra e-postene og la dem ved siden av hverandre på en stor arbeidsflate i Photoshop for å sammenlikne. I den angivelige e-posten fra Olufsen og e-poster sendt fra Bakke til britene hadde brødtekstene samme skrifttype, -størrelse og linjeavstand.

Vi vendte oss til språkføringen. I den korte e-posten går ordet “jeg” igjen seks ganger, ordet starter fire setninger og språkføringen hadde flere likhetstrekk med Bakkes egne tekster, uten at det heller ga oss et entydig svar.

Olufsen bor i Mo i Rana i Nordland. Det eneste ordet som bar preg av dialekt i e-posten var “dæ”, brukt for “deg”. I samtaler med VGs journalist sa Olufsen at hun reagerte på ordet “dæ”, fordi hun ikke selv brukte det. Vi kontrollerte påstanden ved å bla oss gjennom Instagram-profilene hennes. Hun introduserer stort sett bildene på engelsk, men svarer gjerne norske følgere på lokal dialekt. Vi fant ingen spor av ordet “dæ” i Olufsens meldinger.

Vi sjekket også Olufsens [Facebook-profil](#) flere år tilbake. Der brukte hun selv flere ganger “deg” i samtaler på sin egen vegg. Aldri “dæ”. Også i meldinger med VG, skrev hun “deg”.

Det samme gjaldt andre personer fra Mo i Rana på hennes vegg. Enkle søk på nettet, med fraser som “hvor sier folk dæ?” og “dialekt mo i rana”, ledet oss til både [faglitteratur](#) og [Store norske Leksikons](#) artikkel om dialekten “ranværing”. Begge slo fast at “deg” er 2. person ental i dialekten “ranværing”, som brukes i og rundt Mo i Rana der Olufsen bor.

I samtaler hun hadde med følgere på Instagram-profilene fant vi heller ikke at Olufsen brukte “jeg”, som fantes seks ganger i den angivelige e-posten Bakke la fram som bevis. Olufsen skrev derimot “eg” flere steder. Vi trodde først det var en gjentatt skrivefeil, men det viste seg senere å være “ranværing” for første person entall. Senere så vi dog at Olufsen brukte “jeg” i mer formell korrespondanse.

Funnene beviste ikke at e-posten Bakke la fram var forfalsket, men noen av dem underbygget Olufsens påstand om at hun ikke var avsenderen.

Vi dro også hjem til Olufsen i Mo i Rana for å gjennomgå e-postkontoen hennes. Søk på Bakkens e-postadresse ga en rekke treff - men e-posten som var fremlagt som bevis i Forliksrådet fant vi ikke. Bakke svarte aldri på VGs henvendelse om å få se den originale e-posten.

3.18 Kartlegging av påstander

En metode for å veie kilders troverdighet er å systematisere påstander de kommer med og sjekke dem én etter én. I arbeidet med dette sakskomplekset kategoriserte vi over 30 påstander fra Bakke i et datasett, inkludert påstander som ikke var aktuelle for publisering. Det gjorde vi av flere årsaker:

- Når man retter et kritisk journalistisk søkelys mot noen er det ekstra viktig å sjekke ut påstander som kan være til fordel for den man undersøker.
- Det var en omfattende dialog med Bakke der vi var tjent med å systematisere påstander og funn fortløpende.
- Metoden ga oss en mer systematisk tilnærming til å vurdere troverdigheten i Bakkens påstander.

Datasettet hadde egne kolonner med påstanden, eventuell dokumentasjon, kontekst, kilder, resultat av undersøkelsen, vurdering av vesentlighet og hvorvidt påstanden hans førte til en endring i manuset vi jobbet med. Vi redegjorde for 35 konkrete påstander slik og sjekket dem.

Et eksempel:

- I svar til en forliksklage hevdet Bakke at au paires hans hadde ødelagt ting hjemme hos tidligere vertsfamilier. Vi tok kontakt med samtlige tidligere vertsfamilier, som alle avviste påstanden hans.

Datasettet ble et nyttig verktøy i tiden før og etter publisering av den første artikkelen.

3.19 Bakgrunnssjekk av Wigaard

Det er lett å få sympati for en kilde som forteller en historie som Wigaard. En av journalistene i teamet ventet lenge med møte Wigaard, og stilte deretter en rekke kontrollspørsmål direkte i møter. En annen hadde ingen kontakt med Wigaard overhode. Det gjorde det lettere å innta en profesjonelt kritisk rolle hvor han angrep Wigaards fortelling på jakt etter svakheter.

Som med Bakke ettergikk vi en rekke påstander fra Wigaard. Han fikk detaljerte spørsmål om voldtektsanklagene og andre høyst private spørsmål som nok opplevdes invaderende.

Men det var avgjørende for å kunne vurdere Wigaards troverdighet som kilde. Vi snakket med personer som kjente til ham. Var det sider han skjulte for oss? Kunne vi knipe ham i en løgn?

Et eksempel: Wigaard fortalte oss blant annet at han aldri hadde vært straffet av politiet. Det ville være relevant for hans troverdighet om det var feil, eller om det plutselig viste seg at Wigaard var involvert i en annen overgrepssak vi ikke visste om, noe Bakke på et tidspunkt også hadde hevdet. Slik løste vi det:

Fra etterforskningsdokumentene hadde vi et dokument som viste at Wigaard per 2019 ikke var straffet eller at det lå opplysninger om han knyttet til andre etterforskninger hos politiet. Vi hadde også en bødeattest derfra, som viste at han ikke var bøtelagt for noen forhold.

Vi ønsket å få kontrollert perioden fra 2019 og frem til høsten 2021 da saken skulle trykkes. Men politiet gir ikke automatisk ut straff- og bødeattester på bestilling. Under en samtale hjemme hos Wigaard samme høst hadde han vist fram et arbeidsrom med piano til sangopplæring med Teams. Han jobbet også som musikk lærer for barn. Det ga oss en åpning, fordi personer som skal ha ansvar for mindreårige kan kreves for politiattest. Dermed kunne Wigaard selv be om en politiattest. VG fikk deretter oversendt den originale politiattesten, som slo fast at politiet ikke hadde noe å bemerke på Wigaard.

Mye av arbeidet handlet også om å gå opp påstander om Wigaard som lå på siden av kjernen i saken. Et eksempel: Bakke hadde flere ganger påstått at Wigaard var rusmisbruker, og viste til at han var kjent med at Wigaard gikk på Blå kors. En signert erklæring fra Blå Kors viste at Wigaard gikk dit i terapi for pårørende, fordi faren hadde vært spilleavhengig, før han senere ble diagnostisert med demenssykdom.

3.20 Etikk: Privatlivets fred

Den mest omfattende vurderingen i dette prosjektet har vært å veie retten til privatliv mot hva offentligheten har berettiget interesse av.

Au pair-konfliktene var et eksempel på dette. Konflikten lå i hjemmet til Bakke. Den hadde ingen direkte forbindelse til hans virke som manager. Men modusen lignet konflikter Bakke sto i som kjendismanager. Han var i en maktrelasjon til motparten, oppgjørene var preget av sterke og til dels udokumenterte anklager, det var stor avstand i de ulike opplevelsene av hva som hadde skjedd og rettsvesenet ble tatt i bruk i en konflikt om relativt små beløp. VG mente sakene derfor hadde offentlighetens interesse når de ble presentert i sammenheng med de andre konfliktene. Men flere detaljer i konflikten ble vurdert å ligge utenfor det vi kunne omtale.

Det var likevel ingenting som satt problemstillingen om privatlivets fred mer på spissen enn voldtektsanklagen.

Bakke sto på at han var et offer for voldtekt; Wigaard sto fast på at anklagen var falsk. Ingen av dem hadde fått rettslig gjennomslag for anklagene sine.

Om du er et offer for en seksualforbrytelse, er det en svært personlig opplysning. Presseetikken gir deg rett på vern. Flere medier er felt i PFU for å identifisere voldtekts ofre som

ikke ønsker det, ved å utilsiktet gjengi for mye fra rettssaker eller dommer. Risikerte vi å identifisere Bakke som et offer for voldtekt mot hans vilje? Som noen spurte oss: Ville vi overhodet vurdert å gjøre det samme med en kvinne?

Vurderingene - som ble gjort av journalistene, reportasjelederne, redaktørene og VGs advokater - handlet blant annet om disse forholdene:

- Resultatene av arbeidet med å gå opp partenes troverdighet og bevisbildet i de henlagte straffesakene beskrevet i kapittel 3.7.
- At Bakke selv hadde brakt voldtektsanklagen ut i en større offentlighet: Wigaards arbeidsgivere, bekjente osv.
- At Bakke bekreftet at bakgrunnen for å gjøre dette, var å varsle andre om Wigaard. Dette ble til og med besluttet på et styremøte i Motormouth, ifølge Bakke og en medeier.

Det neste problemet vi møtte, var at detaljene og bevisbildet i voldtektsetterforskningen, gjentagende berørte en lang rekke andre private detaljer. Det ville være umulig å gjøre rede for dokumentasjonen som sa noe om voldtektsanklagens styrke, uten å offentliggjøre en rekke private opplysninger igjen.

Til slutt landet vi på:

- VG omtalte aldri mer av anmeldelsen i saken enn det Bakke selv hadde omtalt til andre. Saken fremhevet derimot hvordan Bakke hadde brukt anmeldelsen for å gå etter Wigaard gjennom hans arbeidsgivere og nærmeste omgangskrets. Den konkluderte ikke i spørsmålet om skyld.
- Store deler av det underliggende arbeidet med å vurdere voldtektsanklagen - og partenes - troverdighet, ble ikke publisert. Dette fordi det ville innebære omtale av en lang rekke andre private forhold.

Retten til privatliv ble også Bakkes viktigste argument for å stoppe saken etter at advokat John Christian Elden meldte seg på vegne av Bakke. Det begynte med at Bakke forsøkte å trekke tilbake uttalelser som var gitt i et intervju på tape, hvor han omtalte sitt syn på voldtektsanklagen (som ville være å bidra til offentlighet om dem). Så kom argumentene om at VG brøt loven om vi omtalte anklagen. Etter publisering har advokat John Christian Elden opplyst at han har politianmeldt VG på vegne av Bakke, for krenkelse av privatlivets fred.

Men det Bakke overfor oss beskrev som Eldens arbeid for å stoppe saken, ble også starten på et annet spor.

3.21 Adokatfirmaet Elden

Wigaard hadde i flere år selv brukt Advokatfirmaet Elden, første gang i 2016, da han ønsket hjelp i konflikten med Bakke. Året etter fikk han oppnevnt en annen Elden-advokat i voldtektssaken, Henrik Bliksrud.

John Christian Elden hadde hjulpet Bakke (formelt på vegne av Bakkes klient Burøe) i en konflikt med Tina Rekdal. Senere hadde han bistått Bakke i konflikten med Mads Hansen. Vi hadde vært bevisst at advokatkontoret dukket opp på flere sider av saken, men problemstillingen hadde blitt liggende før publisering av den første dokumentaren. Det var heller ingen åpenbar interessekonflikt mellom oppdragene vi hadde funnet.

Men nå? En Elden-advokat hadde gitt Wigaard råd om hvorvidt han burde stille opp i VG sommeren 2021. Wigaard ønsket nå offentlighet om en voldtektsanklage Elden Advokat-kontor hadde bistått ham med. Samtidig forsøkte John Christian Elden, ifølge Bakkes egen beskrivelse, nå å hindre omtale av saken.

Det avgjørende vendepunktet var at vi gjorde en intervjuavtale med advokat Henrik Blikrud på advokatfirmaets kontor, hvor avtalen var å snakke om politiets håndtering av saken. Men samme morgen som intervjuet skulle skje, trakk Blikrud seg. Samtidig ringte han til Wigaard og sa:

– Jeg synes jo dette er litt flaut. John Christian opptrer for Bakke, og det synes jeg, det skulle han helst ikke gjort, for å si det rett ut.

Det ble utgangspunktet for en sak om Advokatfirmaet Eldens roller i saken.

3.22 Medias rolle

Søksmål, trusler om søksmål, politianmeldelser, trusler om politianmeldelser og pengekrav var de tilbakevendende temaene i Bakkes konflikter. Men i politiavhør, meldinger og e-poster fra Bakke dukket det også opp en annen aktør vi først var blinde for: mediene.

Bakke varslet også personer han havnet i konflikt med om at det kunne komme negative medieoppslag som ville sette dem i et dårlig lys. I andre meldinger så vi Bakke skryte av hvordan han kunne “drepe” negative saker om artistene i stallen sin og hvordan han mente han kunne “kalle inn tjenester” fra ulike journalister. Det ville vært lett å avskrive dette som skryt fra en manager som ønsker å fremstå som så handlekraftig som mulig overfor artistene han tjener penger på. Flere av påstandene han kom med, viste seg også å ikke stemme.

Men i et avhør hadde han trukket frem hvordan en daværende VG-journalist hadde hjulpet ham med noe som lot til å ligge langt utenfor det journalistiske. Det var en merkelig historie, og om det var en løgn, fantes det ingen oppside i det for ham. Dette ble begynnelsen på undersøkelser om samspeillet mellom Bakke og norske medier.

Vi gikk gjennom litt over 500 presseklipp hvor Bakke var nevnt, samtidig hadde Bakkes tidligere artister mye å si om hans samhandling med journalister. Flere hadde vært sammen med Bakke i sosiale sammenhenger, inkludert én redaktør. Han beskrev noen av dem som gode venner, samtidig som de dekket ham og artistene han representerte. Vi forsto at noe av frykten for å snakke med oss innledningsvis også hadde handlet om en frykt for at Bakke hadde forbindelser til oss eller i redaksjonene våre.

Innsynssøknader til NRK, som er underlagt offentlighetsloven, ga dialog med Bakke hvor han både forsøkte å stoppe en dokumentar, samt en klage hvor han hadde lagt ved meldingsdialog som viste hvordan han opererte overfor mediene.

Ellers var mye av dette arbeidet kildedrevet. Det viktigste gjennombruddet kom da vi fikk dokumenter som viste hvordan Bakke selv fortalte om hvordan han hadde mottatt innholdet i en arbeidskonflikt i God Kveld Norge fra en journalist som var involvert i konflikten og hadde mye kontakt med Bakke. Han forsøkte først å presse arbeidsgiveren til å legge bort personalsaken, før han senere, da journalisten hadde sluttet, fikk stoppet en sak om en av sine klienter ved å true med å spre detaljer i arbeidskonflikten til alle ansatte dersom saken ble publisert.

Også avisen vi jobbet for, hadde ting å svare for om sin kontakt med Bakke. Dette ble løst ved at intervjuforespørsler fra oss ble løftet til andre enn de som satt i redaktørlinjen med å kvalitetssikre arbeidet i saken.

3.23 Etikk: publisering

Med bakgrunn i det store trykket mot Erland Bakke som enkeltperson i sakskomplekset ble det besluttet noen kjøreregler før og under publisering.

- Vi modererte bruken av bilder av Bakke på fronten av VG, for eksempel ble ikke hovedsaken frontet med bilde av ham.
- Navnet hans ble ikke brukt som frontinnsalg eller i pushmeldinger. Før publisering ble også alle frontinnsalg godkjent av redaktører og nyhetsledere.

Bakke fikk tilbud om å lese gjennom hele saken dagen før publisering, noe han valgte ikke å gjøre.

3.24 Etikk: Max Social og kilder med bindinger til VG

VGTV AS eier byrået Max Social, som forvalter karrieren til en rekke norske kjendiser, deriblant Mads Hansen og Morten Ramm på tidspunktet vi jobbet med saken. Det gjør at VGs kommersielle side opererer i den samme bransjen som Bakke. Dette var en kritikk Bakke rettet mot VG, at det fantes et bakenforliggende motiv om å ramme en konkurrent.

Selv om prinsippet om skott mellom den redaksjonelle og kommersielle siden i en avis ligger der, mente VG det var viktig å la Bakke fremføre kritikken på et tidlig tidspunkt i den første saken. En lignende kritikk vil kunne fremføres hver gang en avis skriver en kritisk sak om en annen avis. Den type journalistikk blir ikke mindre viktig av den grunn.

Ellers handlet problemstillingen om å følge VGs krav til åpenhet om bindinger og prinsippet om at bindinger til Max Social ikke skulle påvirke redaksjonelle avgjørelser noen vei. Å for eksempel fjerne Max Social-profiler fra saken av frykt for at det kunne komme kritikk, ville også være å la redaksjonelle avgjørelser påvirkes av den kommersielle siden av VG.

3.25 En med kildeansvar

Det var viktig med nær og jevn kontakt med kildene i arbeidet med dette prosjektet. Det var også mange av dem. VG lot en i teamet ha hovedansvar for kildekontakten. På den måten fikk vi oversikt over hvem vi snakket med og når, i tillegg fikk vi bygget tillit.

Wigaard stilte ofte spørsmål om hva VG kunne stille opp med dersom han skulle ende opp med å på nytt bli saksøkt eller anmeldt. De andre var også nysgjerrig på dette. Da ble det nyttig å la kildene hver for seg møte med hele teamet, også reportasjelederne. På grunn av corona, ble møtene digitale. Kildene fikk stille de spørsmålene de trengte, de fikk møte de involverte og de fikk en opplevelse av ressursene vi hadde satt av til arbeidet med prosjektet.

4. PRESENTASJON

Som nevnt tidlig i rapporten har vi hatt et strengt dokumentasjonskrav i arbeidet. Dette fulgte oss helt til selve publiseringen. Omfattende utdrag fra e-poster, rettsdokumenter, tekstmeldinger og lydfiler ble gjort tilgjengelig som klikkbare lenker i saken som ble publisert. På denne måten kunne leseren selv se, høre og vurdere mye av dokumentasjonen som var grunnlaget for de ulike historiene i saken.

5. SLIK VAR ARBEIDET ORGANISERT

Maria Støre, Eiliv Frich Flyldal og Markus Tobiassen har vært reportere på saken. Mattis Sandblad har vært fast fotograf i prosjektet, og designer Simen Grytøyr ble koblet på underveis i prosjektet. Reportasjeledere var Marcus Husby og Synnøve Åsebø.

6. DETTE ER NYTT

VGs saker har dokumentert:

- Hvordan privatpersoner og kjendiser har blitt utsatt for det de opplever som trakassering, pengekrav eller søksmål fra kjendismanager Erland Bakke.
- Hvordan Bakke brukte en voldtektsanmeldelse til å kontakte arbeidsgivere og samarbeidspartnere for å advare om hans tidligere klient, artist Kim Wigaard. Voldtektssaken er henlagt av politiet to ganger.
- Hvordan Bakke har tilbudt tre personer å gi en offentlig beklagelse til ham etter konflikter - mot at han dropper rettslige krav. Kim Wigaard inngikk en slik avtale, fotograf Tina Rekdal inngikk et forlik der hun i ettertid sa hun følte seg presset til å beklage mer enn hun ville for å unngå rettssak. Mads Hansen inngikk ikke en slik avtale.
- Hvordan Bakke i konfliktrådet la frem en e-post for Forliksrådet som han hevdet at skulle være sendt fra Playboy-modell Amalie Olufsen. Hun nekter for å ha sendt e-posten.

- Hvordan Advokatkontoret Elden var involvert på begge sider av konflikten mellom Erland Bakke og Kim Wigaard. Wigaard ble droppet som klient av Elden Advokat-firmit, som han hadde brukt i en årrekke, til fordel for hans tidligere manager Erland Bakke.
- Hvordan Bakke hadde spesielle forhold til journalister og en redaktør og brukte trusselen om negative medieoppslag i konflikter.
- Hvordan han truet med å spre informasjon om en intern arbeidskonflikt i mastiff dersom God Kveld Norge-redaksjonen publiserte en negativ sak om hans klient. Saken ble ikke publisert.

7. KONSEKVENSER

VG avsløringer om kjendismanager Erland Bakke har fått flere konsekvenser. Her er det som har skjedd siden den første saken ble publisert 23. oktober 2021:

- Politiet har startet etterforskning og siktet Erland Bakke etter saken om at han la frem det som ble hevdet å være en fabrikkert e-post fra Amalie Olufsen i forbindelse med et søksmål mot Mads Hansen. Saken er fremdeles under etterforskning når denne metoderapporten leveres.
- Erland Bakkes advokat, John Christian Elden, er klaget inn til Advokatforeningens Disiplinærutvalg for brudd på god advokatskikk av artist Kim Wigaard. Saken er ikke avgjort av disiplinærutvalget ennå.
- Sakens hovedperson, Kim Wigaard, har tidligere mistet jobber på grunn av alle sakene som har vært rundt Erland Bakke. Han har tidligere følt sterkt på at urett har rammet ham som enkeltperson. Nå føler han seg renvasket og får igjen tilbud om om å være med på TV-produksjoner, deriblant Melodi Grand Prix på NRK.

8 VEDLEGG

Lenker til publiserte saker:

Kjendismanageren, 23. okt. 2021:

<https://www.vg.no/spesial/2021/kjendismanageren>

Modell og advokat anklager manager for bevisforfalskning, 28. okt. 2021:

<https://www.vg.no/rampelys/i/V95Qe4>

Artist om Elden Advokatfirma: – Jeg føler meg dolket i ryggen 10. nov. 2021:

<https://www.vg.no/rampelys/i/v59lwL>

Politiet starter etterforskning i kjendismanager-sak, 6. des. 2021:

<https://www.vg.no/rampelys/i/y4G9oR>

John Christian Elden klaget inn til disiplinærutvalget i kjendismanager-sak, 15. des. 2021:

<https://www.vg.no/rampelys/i/8Q7BGA>

Politiet sikter kjendismanager, 20. des. 2021:

<https://www.vg.no/rampelys/i/7d4myV>

Kjendismanageren og mediene, 16. jan. 2022:

<https://www.vg.no/rampelys/i/ALk48M/kjendismanageren-og-mediene>